

Activiteitenweek Viroinval 18 t/m 24 juni 2018

Dit jaar eens een andere invulling voor een weekje weg met de Bergsportgroep. Op initiatief van Albert is een mooi gebied in België op de grens met Frankrijk uitgekozen als bestemming; het natuurpark *de Viroinval*.

Viroin komt van het Keltische "Virua" wat "stroom" betekent en Val staat voor Valleï.

De riviertjes Viroin, Eau Noire en Eau Blanche hebben er drie valleien gevormd.

We hebben een deel van dit gebied al twee keer eerder bezocht tijdens bivaktochten en vorig jaar heeft hier ook al een "klettersteig weekend" plaatsgevonden door leden van onze Bergsportgroep. Het 12000 ha grote Natuurpark Viroin-Hermeton beslaat een flink bosperceel met daarin 8 dorpen waarvan Nismes (spreek uit als; niemmuh!) de grootste is met het administratieve hart van de streek. Het geografische hart vormt het dorpje Olloy, gelegen aan de Viroin en kruising van wegen. Ons verblijf voor deze week, de camping Ardinam, ligt aan de rand van dit dorp. Een ruim opgezette camping met meerdere kampeervelden, vaste staplaatsen, verhuur caravans, een kinderbad, een "bar-restaurantje" en last but not least een Vlaamssprekende behulpzame eigenaar(Coen).

Volgens de uitnodiging een prima uitvalbasis voor de 300km aan bewegwijzerde wandelingen in de omgeving, rotsklimmen en de genoemde klettersteig. Maar ook culturele bezoeken van een kasteel, een historische grot, musea, bierbrouwerijen en de dorpjes. Het natuurpark is in het leven geroepen met hulp van Europese subsidie, mede ingegeven door de bijzondere landschapsverschijningen met bij behorende Flora en Fauna. Hierdoor trekt het bloemen/planten-, vlinder- en paddenstoelenkenners aan. Zelfs uit Nederland.

Jammer dus dat we met al dit aanbod met slechts 6 deelnemers deze prachtige streek verder hebben verkend; wat hebben de thuisblijvers gemist?

Op de maandag een heerlijke een rondwandeling tussen de dorpen Treignes en Mazée van ongeveer 15km. Deels door de bossen en gedeeltelijk over landerijen via gemarkeerde paden (GR) en een deel van de route naar Santiago. Door het mooie weer hebben we de 4 Musea van Treignes en de kasteelboerderij van Mazée alleen van de buitenkant bewonderd.

De dorpjes liggen er grotendeels weer schitterend opgeknapt bij net als de oude wasplaatsen en Romaanse kerken en bruggetjes.

De normaal gesproken grauwe grijze gebouwen en woningen werden nu deels opgefleurd met allerlei nog bloeiende planten en, vanwege de deelname aan het WK door België, de overal wapperende driekleur en vlaggen met rode duivels() met dank aan een bierbrouwer als hoofdsponsor.

's-Avonds met een aantal, compleet met pruiken, duivelshoortjes en in rode shirts gestoken op de camping verblijvende Belgische stamgasten, tijdens de eerste helft gekeken naar de prestaties van de Nationale ploeg onder genot van wat pintjes tegen speciaal WK tarief. Dè gelegenheid om de taalbarrière even te vergeten.

Dinsdags onder bezielende leiding van fytologe Marjan en slangenbezweerder Albert vonk het gebied rondom Nismes(Niemmu!) verkend. Hier de eerste wilde orchideeën met bijbehorende vlinders gespot. De bloeiende kalkgraslanden en het sinds enkele jaren durende programma voor het herstel van de kalkheuvels, zorgen voor een grote diversiteit aan bloeiende planten. Zelfs met het aanhoudende prachtige weer van de afgelopen tijd valt er onderweg nog van alles te bekijken. Dat houdt natuurlijk wel een beetje op tijdens de wandeling. Maar we genieten van de vele bloeiende planten en Albert verschalk zelfs een heuse hazelworm(pootloze hagedis).

Tijdens deze wandeling als een van de hoogtepunten een meesterwerkje van moeder aarde bewonderd en beklommen: Le Fondry des Chiens. In miljoenen jaren zijn onder invloed van het water putten in de kalksteen uitgesleten tot 20 meter diep. Deze putten worden Dolines of Abannettes genoemd en komen in België uitsluitend in de Viroinval voor. Een bezoek stond dus weer hoog op het verlanglijstje. De openlucht grot ligt zomaar in het weiland. Het afdalen in deze minicanyon en door het labrynt klimmen en klauteren is weer eens leuk om te doen. Op onze tocht ligt ook een van de vele Tiennes, heuvels in het kalkland, van de omgeving; Tienne Breumont. De heuvels zijn overblijfselen van oude koraalriffen en zijn in de omgeving goed herkenbaar omdat ze maar schaars begroeid zijn. Niet zo verwonderlijk dus dat we in het bos om de heuvel door Marjan ineens gewezen worden op de aanwezigheid van koraalmos. Nog nooit eerder gezien. Tja je moet er wel oog voor hebben natuurlijk! Terug in Nismes laten we het kasteel met park dat dienst doet als gemeentehuis voor wat het is en doen nog wat inkopen voor het avondeten; verse forell!

De woensdag besteden we voor een groot gedeelte aan een bezoek aan de speleogroeve van Villers le Gambon; Carrière des Wayons. Verstopt in de bossen boven Merlemont zou een vierwiel aangedreven auto hier goed van pas zijn komen om de rit er naartoe te vergemakkelijken. Echter de voormalige steengroeve, met wanden tot 50 meter hoog, duikt aangenaam verrassend op het uit

dichte bos. Van oorsprong een heuvelvormig fossiel rif op de bodem van een diepe zee 370 miljoen jaar geleden. Doordat het materiaal voor een groot deel uit rood en roze marmer bestond werd dit in de voorgaande eeuwen gedolven om te worden bewerkt en verwerkt. Al in de Gallo Romeinse tijd werden er in de omgeving villa's, tempels en vestingen gebouwd en opgesierd met marmer uit de Viroinval. Volgens zeggen zelfs in het paleis van Versailles. Nu is er een cirkelvormige arena overgebleven waar tegen de wanden een grote verscheidenheid aan kabels, ladders, pennen, bruggen en zelfs een tyrolienne is aangebracht, bedoeld om speleotechnieken te trainen. Met onze klettersteig uitrusting hebben we ons hier een paar uurtjes heerlijk kunnen vermaken op deze uitdagende wanden of met het kijken naar de verrichtingen. Een paar opgedane blaren hebben nog geleid tot de evaluatie van de toegepaste technieken. De opgedane ervaring kan gebruikt worden voor een volgende keer; een absolute aanrader.

's Avonds op de camping geleerd hoe je jezelf kunt vermaken met het verzamelen van regenwormen. 's Morgens komen we er weer eens achter waarom je elkaar op teken moet controleren na een dagje door het bos struinen; ik vind er twee en bij Carla hebben zich 8! van die kleine beestjes vastgegrepen in haar huid. Donderdags weer een mooie wandeling gemaakt, nu echter gestart vanaf de camping. Dwars door de bossen onder Olly langs oude grensstenen. Het Franse Geografische Instituut berekende in 1995 dat het geografische middelpunt van de Europese Unie (met toen nog 15 landen) hier in de bossen bij Oignies-en-Thiérache lag. Op de wandeling hebben deze met een kunstwerk gemarkeerde locatie niet aangedaan. Iets voor een volgende keer dan maar. Het maakte de tocht met paddenstoelen, zwammen, kruiden, nog meer hazelwormen en vlinders er niet minder mooi door.

Zeker niet nadat we kennis hadden genomen van de welriekende nachtorchis en een doorsteek door een afwateringstunnel hadden genomen.

De vrijdag hebben we besteed met een bezoek aan de Rocher de la Maiselle bij Dourbes. We zijn tenslotte een bergsportclub, dus geklommen moest er weer eens worden op echte rots. De kronkelende straten door het pittoreske Dourbes leiden uiteindelijk tot onder de voet van het kasteel aan de Haute Roche bij de Viroin. Een korte wandeling bracht ons bij een 300 meter lang massief van 15m hoog, half verscholen in het bos. De sportklimrotsen liggen in de zon en half schaduw, dus perfect tijdens deze zonovergoten dag. We hebben ons heerlijk uit kunnen leven op fijne inklimroutes, grens verkennende routes (te doen) en nog wat geprobeerd op niet te doen.

Daar Carla en ik op zaterdag nog een afspraak hadden zijn wij in de loop van de dag weer richting Rotterdam vertrokken. De andere nog twee dagen achtergelaten met de gedachte dat er nog heel veel te zien en te doen is in deze prachtige streek. Buiten het vele nog te ontdekken natuurschoon in de vorm van nog meer Roches, Tiennes en Abanets is er op cultureel gebied nog veel te beleven. Een bezoek aan één van de mooiste dorpen van Wallonië; Vierves of aan de grot van Neptunes. Of wat te denken van een rit met de stoomtrein na een bezoek aan het spoorwegmuseum.

Wanneer gaan we weer?